

FLECKERA

Å flec - ke - ra di ha - va så högst kur - jä - sa sätt,
 i - blann di går mä hat - tar i - blann mä blott sja - lett,
 i - blann di glä - titt sjon - ger å dan - sar mä där - till
 i - blann di går å soc - kar svår - mo - dig - he - tens drill.

Som rosen uti hagen di liknar allt iblann,
 iblann di liknar blomstret i ett potätelann,
 iblann som fogglar sjonger di kärleksmelodin,
 iblann di arga surrar å stecker liksom bin.

Iblann sitt hår i-fläter di bär som klockelo'
 iblann di lägger öppet som kransar i e bo'
 mä papperjopper krusar di luggen att få'n fin
 å sen di smörjer in'en mä Pellrägns margarin.

Å hattar har di, jesses, så en kan rent bli rädd,
 mä fogglar å mä kvestar å krams den mäst är klädd,
 iblann di går mä mössa efterlikna kar'n
 iblann di bär på huvvet liksom e väderkvarn.

På fottera di hava bemärkliga fodral
 till stort fördärv för tära å dageliga kval
 å på di tie fingrar som räknas kan på dem
 di haver hannskar på sej som räcker knäppt te fem.

Dess kärlek vell ja likna ve vinterns is å snö,
 den håller högst tre månar så vill den rakt bortdö,
 i deras hjärtekamrar där bor ett fyratal
 som heter falskhet, svek å list å männernas baktal.

Axel Engdahl